

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S. S.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 grudnia 2024 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 3 października 2024 r., sygn. akt II AKa 169/24, o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 września 2024 r., sygn. akt II AKa 169/24, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**postanowił**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 459 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego S. S. o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 września 2024 r., sygn. akt II AKa 169/24, wobec złożenia go po terminie.

Zarządzenie to zaskarżył skazany podnosząc w swoim środku odwoławczym, że z uwagi na niedoręczenie mu odpisu wyroku zgodnie z art. 422 § 2a k.p.k., od której to daty powinien być mu liczony termin do złożenia wniosku o sporządzenie

pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, wniosek ten powinien zostać przyjęty, gdyż nie można tego terminu liczyć od daty ogłoszenia wyroku. Podniósł nadto, że przesłanie wniosku drogą elektroniczną było wyłącznie formą zabezpieczenia, gdyż wniosek ten przesłał też pocztą tradycyjną. W jego ocenie odmowa przyjęcia wniosku uniemożliwia mu prawo do obrony, w tym złożenia skargi w oparciu o przepis art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. W związku z powyższym wniósł o uchylenie zarządzenia i przyjęcie jego wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie skazanego jest niezasadne i to w sposób oczywisty.

Zgodnie z art. 457 § 2 k.p.k., jeżeli Sąd drugiej instancji zmienia lub utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok sądu *meriti*, uzasadnienie sporządza się na wniosek strony, chyba że zostało zgłoszone zdanie odrębne.

W tej sprawie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 września 2024 r., sygn. akt II AKa 169/24, utrzymano w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 22 lutego 2024 r., sygn. akt II K 209/23, a do orzeczenia tego nie złożono zdania odrębnego. W tej sytuacji do złożenia wniosku strony o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego miał odpowiednie zastosowanie art. 422 k.p.k., w tym dotyczący terminów dla dokonania powyższej czynności procesowej. Zasadą w takim wypadku jest – art. 422 § 1 k.p.k. – że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku powinien zostać złożony w terminie 7 dni od daty ogłoszenia tego wyroku i co więcej nawet sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia od złożenia wniosku na piśmie (art. 422 § 1 zd. 2 i 3 k.p.k.). Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, gdy oskarżony pozbawiony wolności (podkreślenie SN) nie ma obrońcy i pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na której ogłoszono wyrok, nie był na ogłoszeniu wyroku. Tylko wówczas i to przy spełnieniu wszystkich wskazanych wyżej warunków termin wymieniony w art. 422 § 1 k.p.k. biegnie od daty doręczenia oskarżonemu odpisu wyroku.

W niniejszej sprawie warunki te w odniesieniu do skazanego S. S. nie zachodziły. Przede wszystkim nie był on pozbawiony wolności, na co sam zwraca uwagę w swoim zażaleniu i co samo przez się wyklucza liczenie dla niego terminu na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku do dnia doręczenia odpisu wyroku. W takiej sytuacji oskarżony – dla zachowania terminu – musiał złożyć przedmiotowy wniosek w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Sam skazany był przy tym prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy w Sądzie Apelacyjnym, zaś stosowne zawiadomienie pokwitował własnoręcznym podpisem (k.82).

Oczywiste jest więc, że termin do złożenia wniosku o jakim mowa w art. 422 § 1 k.p.k., upływał dla skazanego w dniu 18 września 2024 r. W tym terminie stosowny wniosek nie został złożony.

Wobec powyższego dla oceny zasadności zaskarżonego zarządzenia nie miały znaczenia zarówno wywody zawarte w jego uzasadnieniu (*nota bene* na marginesie), jak i twierdzenia skazanego w uzasadnieniu jego zażalenia, dotyczące złożenia wniosku drogą elektroniczną, aczkolwiek sam wywód sądu był niewątpliwie poprawny. Nawet przyjęcie rzeczywistej daty nadania wniosku drogą pocztową w dniu 30 września 2024 r. przekraczało o ponad 10 dni końcową datę terminu zawitego.

Z tych względów zaskarżone zarządzenie jako zgodne z obowiązującymi przepisami należało utrzymać w mocy, chociaż podstawę decyzji tego Sądu powinien stanowić przepis art. 422 § 3 k.p.k., a nie art. 429 § 1 k.p.k., który odnosi się do odmowy przyjęcia środków odwoławczych. Ten błąd (zresztą nie podniesiony w środku odwoławczym) nie miał wszelako wymaganego treścią art. 438 pkt 2 k.p.k. wpływu na treść wydanego zarządzenia.

Kierując się powołanymi w tym postanowieniu względami orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]

